

Práce pojednává o základních otázkách týkajících se rozhodčích doložek ve spotřebitelských smlouvách a ochrany spotřebitele v rozhodčím řízení. Jejím cílem je analyzovat současnou právní úpravu v této oblasti v České republice a zhodnotit změny, které přináší novela zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů, a které nabyly účinnosti dne 1. dubna 2012.

Diplomová práce se skládá z pěti částí. První je obecnější a popisuje základní instituty rozhodčího řízení (s ohledem na spory vyplývající ze spotřebitelských smluv). V jedenácti kapitolách uvádí definici rozhodčího řízení a jeho druhy, zařazení mezi ADR, úvahy o vhodnosti pro řešení spotřebitelských sporů, jeho historii a poslední vývoj, právní prameny, základní principy, výhody a nevýhody pro spotřebitelské spory, hlavní teoretické koncepce a základní podmínky rozhodčího řízení (arbitrabilitu a rozhodčí smlouvu).

Druhá kapitola je zaměřena na tzv. arbitrážní centra. Skládá se ze čtyř podkapitol. První popisuje jejich právní postavení. Druhá poukazuje na nedávné diskuse o přípustnosti rozhodčích doložek, které tato centra doporučují. Další podkapitola upozorňuje na kritické názory na judikaturu zmíněnou v podkapitole předchozí.

Kapitola třetí je rozdělena do čtyř podkapitol a poskytuje informace o rozhodčích doložkách ve spotřebitelských smlouvách. První podkapitola je zaměřena na jejich formální náležitosti. Druhá popisuje dopady směrnice 93/13/EHS o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách, její transpozici do národního práva a judikaturu Soudního dvora Evropské unie na rozhodčí řízení ve spotřebitelských sporech. Třetí podkapitola uvádí postoj Ústavního soudu. Poslední zmiňuje druh hromadné žaloby, která představuje prostředek kolektivní ochrany spotřebitele (žalobu na zdržení se jednání v oblasti ochrany zájmů spotřebitele).

Kapitola čtvrtá je soustředěna na ochranu spotřebitele v rozhodčím řízení. Nejprve uvádí požadavky na osobu rozhodce. Další podkapitola se zabývá otázkou hmotného práva aplikovatelného v rozhodčím řízení. Třetí podkapitola je zaměřena na zrušení rozhodčího nálezu a čtvrtá na zastavení výkonu rozhodčího nálezu. Poslední podkapitola zmiňuje přechodná ustanovení novely.

Závěry jsou učiněny v poslední kapitole. Celá práce ukazuje, že dřívější právní úprava ochrany spotřebitele v rozhodčím řízení byla nedostatečná. Z tohoto důvodu bylo přijetí nové

právní úpravy nezbytné. Domnívám se, že přijatá novela je s to posílit ochranu spotřebitele v rozhodčím řízení dostatečným způsobem.